

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3436/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Тешић и Иван Тешић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вера Бојовић, адвокат из ..., ради издржавања детета, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 243/19 од 31.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 243/19 од 31.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П2 236/18 од 26.02.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ од 25.000,00 динара, месечно и то почев од 08.09.2017. године, (на начин како је то ближе означено и опредељено у изреци). Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за плаћање већег износа од досуђеног ставом првим изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.160,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 243/19 од 31.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке у погледу одлуке о трошковима поступка, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде и то против решења садржаног у ставу другом изреке (којим је одлучено о трошковима поступка) тужилја је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2 ЗПП, којом оспорава одлуку о трошковима поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан а побијено решење то није.

Према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону, меродавна вредност предмета, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром на то да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1 и 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић